

Statens forurensningstilsyn
Postboks 8100 Dep
0032 Oslo

Deres ref 2003/2078 572.1, (saksbehandler I. Marthinsen)

Oslo 18. august 2005

Uttalelse til Statens Vegvesen sin søknad om deponering av rene leirmasser i Bekkelagsbassenget o.a.

Norges Naturvernforbund vil fraråde at Statens Vegvesen blir gitt tillatelse til å dumpe rene masser fra senketunellutbyggingen i en stor haug i Bekkelagsbassenget eller annet sted, så lenge det foreligger en helhetlig plan for Oslo Havn som forutsetter disse massene brukt som sårt tiltrengt overdekking av forurenset sjøbunn på grunt vann i hele indre Oslo Havn.

Norges Naturvernforbund viser til tidligere avgitte uttalelse (6.oktober 2004 ang søknad fra Statens vegvesen om tillatelse til mudring, graving og disponering av forurensete og rene masser i forbindelse med utbygging av E18 i Oslo (Bjørvikatunnelen)), der vi fraråder at Statens Vegvesen blir gitt tillatelse til dumping av rene masser så lenge de ikke brukes til å forbedre miljøtilstanden i Oslo Havn. I og med at det nå foreligger en helhetlig plan for et slikt tildekkingsprosjekt, der Vegvesenets rene masser er tiltenkt en viktig rolle som overdekking på grunt vann i indre Oslo havn, vil vi igjen sterkt fraråde at Vegvesenets siste søknad blir innvilget.

Riktignok er sjøbunnen i Bekkelagsbassenget, som er et av de nye dumpealternativene, mer forurenset enn ved tidligere dumpealternativ, slik at man vil kunne se en viss miljøforbedring av tiltaket. Allikevel utgjør ingen av de fire nye dumpeområdene såkalte primær- eller sekundærkilder for forurensning. Ei heller er forurensningen i disse dype områdene så biologisk tilgjengelige som de på grunt vann. Det ville dermed være svært uklokt å sløse bort de rene massene som overdekkingsmateriale her. Dypvannsområdene vil naturlig dekkes til med rene masser, så snart de virkelige kildeområdene andre steder i havna er eliminert.

Forøvrig gjelder mye av den øvrige kritikken som gjaldt forrige fremlagte dumpealternativ, Ursvik-Hellvik, de nye områdene: Manglende faunaundersøkelser, manglende sikkerhet for at massene som dumpes faktisk er rene, og fare for nedslamming av nærområdene. Vegvesenet planlegger å slippe massene med splittlekter, en løsning som er dårlig egnet dersom man ønsker presis og spillfri nedføring av massene. Lokale velforeninger har reist spørsmål angående badevannskvalitet selv ved mer kontrollerte dumpeoperasjoner i havna (nedføring med rør ved Malmøykalven). Disse spørsmålene vil etter vår vurdering i langt høyere grad være aktuelle ved den her omsøkte dumping i Bekkelagsbassenget, siden dumping vil foregå med spill på ca 1%-5% kontinuerlig over flere år.

MEMBER OF FRIENDS OF THE EARTH

Til sist vil vi fraråde en tillatelse også på grunn av de alt for runde formuleringene i søknadens punkt 1.1, der det står beskrevet når det kan være aktuelt å dumpe leirmassene på ett sted, fremfor å bruke dem som en del av den helhetlig planen for miljøforbedring i Oslo havn. De angitte utløsende forutsetninger a) at sistnevnte løsning: "ikke er gjennomførbar (av div grunner)", b) at det "ikke foreligger enighet om finansiering eller områder" eller c) at " Statens Vegvesens krav til fremdrift i anlegget tilsier deponering som mest hensiktsmessig", lar det i alt for høy grad være kun opp til Statens Vegvesen å avgjøre hvilken løsning som blir valgt. Vi vil anbefale at SFT og Oslo Havn/Oslo kommune fastholder ved sin styring av disse begivenhetene til det beste for miljøet i havna.

Statens Vegvesen bør rådes til fra nå av å fokusere sitt arbeid på hvordan overdekkingen med rene masser på grunt vann best kan gjennomføres, både praktisk, økonomisk og miljømessig. Her er fortsatt utfordringer og liten tid å miste, dersom en skal kunne komme i havn med den helhetlige tiltaksplanen.

Med vennlig hilsen

Norges Naturvernforbund

Tore Killingland
Generalsekretær Norges Naturvernforbund

Per-Erik Schulze (s)
Fagrådgiver miljøgifter og forurensning